

ὁ δὲ, οὐκ ἐπέισθη. Καὶ ὁ ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου, ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ δεσπότου πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ³⁰⁶, καὶ τὴν τοῦ ὄνου δορὰν, θρηνηὼν ὁ ἴππος ἐβόα· οἱμοὶ τῷ παναθλίῳ! τί μοι συνέβη τῷ τάλαιπῶρῳ! μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βαστάζω, καὶ τὸ δέρμα.

ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

Ἀνὴρ τις, ἀποδημήσας, εἵτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν, ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις ἡνδραγαθηκέναι³⁰⁷ χώραις ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ³⁰⁸ τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πῆδημα³⁰⁹, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἶη πηδῆσαι. Πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων³¹⁰ τις ὑπολαβὼν³, ἔφη· ὦ οὗτος³¹, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοὶ μαρτύρων³¹¹. Ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα.

ΟΔΟΠΟΡΟΙ.

Δύο τινὲς κατὰ ταῦτὸν³¹² ὠδοιπόρουν, καὶ θατέρου³¹³ πέλεκυν εὐρόντος, ἄτερος³¹⁴, ὁ μὴ εὐρών, παρήνει αὐτῷ, μὴ λέγειν· Εὐρηκα³¹⁵, ἀλλ', Εὐρήκαμεν. Μετὰ μικρὸν δὲ³¹⁶ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβλήκωτων³¹⁷, ὁ ἔχων αὐτὸν, διωκόμενος πρὸς τὸν μὴ εὐρόντα συνοδοιπὸρον ἔλεγεν, ἀπολώλαμεν³¹⁸. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀπόλωλα, λέγε, οὐκ, Ἀπολώλαμεν· καὶ γὰρ, ὅτε τὸν πέλεκυν εὔρες, Εὐρηκα, ἔλεγες, οὐχ, Εὐρήκαμεν.

ΛΕΩΝ καὶ ΟΝΟΣ καὶ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων, καὶ ὄνος, καὶ Ἀλώπηξ, κοινωνίαν ποιησάμενοι³¹⁹, ἐξῆλθον³²⁰, πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης⁴⁸, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν³²¹ αὐτοῖς. Ὁ δὲ, τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἵσων³²², ἐκλέξασθαι τούτους προὔτρεπετο. Καὶ ὁ λέων θυμῳθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἵτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχὺ τι³²³ κατέλειπε³²⁴. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν³¹. Τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν; Ἡ δ' εἶπεν· Ἡ τοῦ ὄνου συμφορά.

ΓΕΩΡΓΟΣ καὶ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις, μέλλων καταλύειν τὸν βίον³²⁵, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πείραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη· Παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ὑπέξειμι³²⁶, ὑμεῖς δ' ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέρυπται³²⁷, ζητήσαντες, εὐρήσετε πάντα. Οἱ μὲν οὖν, οἰθθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι³²⁸ πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν· καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον³²⁹, ἡ δὲ ἀμπελος καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

306) Θέντος ἐπ' αὐτῷ, τῷ ἴππῳ. 307) Εἰδ. ἀπαρέμφ. 308) Καὶ ἄν. 309) Κ. §. 336. 310) Κ. §. 341, ἄ. 311) Κ. §. 380, γ'. 312) Ὁμοῦ. 313) Τοῦ ἐτέρου Α. Σ. 314) Ὁ ἕτερος. 315) Εὐρίσχω Γ. 437. 316) Ἐλλ. Χρόνον. 317) Ἀποβάλλω. 318) Ἀπολλύμι. Γ. §. 482. 319) Κ. §. 270. 320) Ἐξέρχομαι. Γ. §. 466. 321) Διαιρῶ. 322) Δηλ. ἴσας. 323) Μικρὸν μέρος. 324) Καταλείπω. 325) Ἴδε Καταλύω Α. Σ. 326) Ἐξέρχομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω. 327) Κ. §. 237. 328) Κατορύσσω· ὅτι ἦτον παραχωμένους. 329) Περιτυχάνω.